

Bemærkninger til forslaget

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade tillader kun anerkendelse af arbejdsskader, herunder erhvervssygdomme, hvor der foreligger en klar og dokumenteret årsagssammenhæng mellem forhold knyttet til arbejdet og den pågældende lidelse/skade. Derfor er adgangen til erstatning m.v. for personer omfattet af loven afhængig af den til enhver tid foreliggende viden vedrørende arbejdsrelaterede årsager til skader, erhvervssygdomme m.v. Er der ikke forsket i sammenhænge, eller er årsagssammenhængen ikke umiddelbart åbenlys og uomtvistelig, kan den, der kommer til skade på sit arbejde, ikke få erstatning. Som lønmodtager er mulighederne for at få erstatning for arbejdsskader derfor afhængig af, om der er forsket tilstrækkeligt i arbejdsmiljøet inden for det område, hvor man arbejder.

De sidste 25 års arbejdsmiljøudvikling sætter denne afhængighed af arbejdsmiljøforskningen i et særligt relief. Man er blevet bedre til at bekæmpe de »gamle« arbejdsmiljøproblemer som »røg, støj og møg«. Men samtidig er der kommet en række nye ting, der giver nedslidning: museskader, dårligt psykisk arbejdsmiljø, nye typer EGA (ensidigt gentaget arbejde) osv. Der er sket en så stor stigning i disse nye problemer, at den samlede mængde arbejdsmiljøproblemer desværre må siges at være nogenlunde uændret.

Denne udvikling skal sammenholdes med en udvikling i arbejdsmiljø- og arbejdsskadeforskningen, hvor der af indlysende grunde vil være en tendens til, at der foreligger mest og bedst forskning i de »gamle« problemer.

Vi står derfor i en situation med relativ vækst i arbejdsbetingede skader og sygdomme inden for forskningsmæssigt dårligt eller underbelyste områder. Det er en udvikling, der – alt andet lige – vil føre til, at stadig færre kan få anerkendt deres arbejdsbetingede skader og sygdomme på grund af utilstrækkelig dokumentation.

Problemet er tredobbelt:

1. Nye arbejdsmiljøproblemer tackles dårligt.

2. Arbejdsskadesystemet ved for lidt om arbejdsmæssige belastningers betydning for de nye typer arbejdsskader og -sygdomme.
3. Arbejdsskadelovgivningen stiller meget strenge videnskabelige dokumentationskrav for bl.a. erhvervssygdomme.

Accepteres en udvikling, hvor disse 3 problemer ikke løses, risikerer man en fremtid, hvor en stadig mindre procentdel får den erstatning, de bør have. Det er politisk helt uacceptabelt. Derfor bør der snarest gøres noget for at ændre dette.

Dette beslutningsforslag sigter alene på at løse problem nr. 2, den utilstrækkelige og usystematiske forskning i arbejdsskader.

Her er der brug for:

- En systematisk arbejdsmiljøforskning, der bygger på et strategisk forskningsprogram og stabile forskningsmiljøer.
- Som led heri en målrettet forskning på de nye arbejdsskadeområder, så vi hurtigt kan få viden og vished, der kan give folk den erstatning, de har brug for.
- Et langt mere aktivt input fra Arbejdsskadestyrelsen om, hvor der er behov for forskning.
- En mere åben og systematisk brug af Arbejdsskadestyrelsens statistikregister i forbindelse med prioritering og gennemførelse af en sådan forskning.

I dag eksisterer der ikke en systematisk arbejdsskadeforskning. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade rummer ingen bestemmelser om forskning i arbejdsskader, erhvervssygdomme m.v. Selv om det således er åbenlyst, at både lønmodtagerne og Arbejdsskadestyrelsen har et stort behov for, at der gennemføres forskning i arbejdsskadeårsager, har Arbejdsskadestyrelsen i dag ikke nogen egen forskningspolitik. Men Arbejdsskadestyrelsen er i den seneste interesseundersøgelse blevet opfordret til at initiere forskning i sammenhænge mellem arbejdsmæssige belastninger og skader/sygdomme.

Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling rummer en række oplagte muligheder for at pege på områder, der lider af manglende eller utilstrækkelig forskning. Men